

Otkrivenje 21

1) I videh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja prođoše, i mora više nema. 2) I ja Jovan videh grad sveti, Jerusalem nov, gde silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevesta ukrašena mužu svom. 3) I čuh glas veliki s neba gde govori: Evo skinije Božije među ljudima, i živeće s'njima, i oni će biti narod Njegov, i sam Bog biće s'njima Bog njihov. 4) I Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni bolesti neće biti više; jer prvo prođe.

5) I reče Onaj što seđāše na prestolu: Evo sve novo tvorim. I reče mi: Napiši, jer su ove reči istinite i verne. 6) I reče mi: Svrši se. Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak. Ja ću žednome dati iz izvora vode žive za badava. 7) Koji pobedi, dobiće sve, i biću mu Bog, i on će biti moj sin. 8) A strašljivima i nevernima i poganima i krvnicima, i kurvarima, i vračarima, i idolopoklonicima, i svima lažama, njima je deo u jezeru što gori ognjem i sumporom; koje je smrt druga.

9) I dođe k meni jedan od sedam anđela koji imahu sedam čaša napunjenih sedam zala poslednjih, i reče mi govoreći: Hodi da ti pokažem nevestu, Jagnjetovu ženu. 10) I odvede me u duhu na goru veliku i visoku, i pokaza mi grad veliki, sveti Jerusalem, gde silazi s neba od Boga, 11) I imaše slavu Božiju; i svetlost njegova beše kao dragi kamen, kao kamen jaspis svetli, 12) I imaše zid veliki i visok, i imaše dvanaestora vrata, i na vratima dvanaest anđela, i imena napisana, koja su imena dvanaest kolena Izrailjevih.

13) Od istoka vrata troja, i od severa vrata troja, od juga vrata troja, i od zapada vrata troja. 14) I zid gradski imaše dvanaest temelja, i na njima imena dvanaest apostola Jagnjetovih. 15) I onaj što govoraše sa mnom, imaše trsku zlatnu da izmeri grad i vrata njegova i zidove njegove. 16) I grad na četiri ugla stoji, i dužina je njegova tolika kolika i širina. I izmeri grad trskom na dvanaest hiljada potrkališta: dužina, širina i visina ista je.

17) I razmeri zid njegov na sto i četrdeset i četiri lakta, po meri čovecijoje, koja je anđelova. 18) I beše građa zida njegovog jaspis, i grad zlato čisto, kao čisto staklo. 19) I temelji zidova gradskih behu ukrašeni svakim dragim kamenjem: prvi temelj beše jaspis, drugi safir, treći halkidon, četvrti smaragd, 20) Peti sardoniks, šesti sard, sedmi hrisolit, osmi viril, deveti topaz, deseti hrisopras, jedanaesti jakint, dvanaesti ametist. 21) I dvanaest

vrata, dvanaest zrna bisera:

Svaka vrata behu od jednog zrna bisera: i ulice gradske behu zlato čisto, kao staklo presvetlo. 22) I crkve ne videh u njemu: jer je njemu crkva Gospod Bog Svedržitelj, i Jagnje. 23) I grad ne potrebuje ni sunce ni mesec da svetle u njemu; jer ga slava Božija prosvetli, i žižak je njegov Jagnje. 24) I narodi koji su spaseni hodiće u videlu njegovom, i carevi zemaljski doneće slavu i čast svoju u njega. 25) I vrata njegova neće se zatvarati danju, jer onde noći neće biti.

26) I doneće slavu i čast neznabožaca u njega. 27) I neće u njega ući ništa pogano, i što čini mrzost i laž, nego samo koji su napisani u životnoj knjizi Jagnjeta.

1) I videh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja prodoše, i mora više nema.

Od prvih reči Svetog Pisma do poslednje reči u Otkrivenju, nama su predane mnoge poruke i pouke; neke sadrže uglavnom telesan, privremeni smisao, a druge pretežno duhovni značaj i sadržinu; mnogo puta naš Učitelj upotrebi jednostavne reči i primere života na zemlji da bi nam otkrio značaj i smisao 'nebeskog življenja' na zemlji i života u Hristu usred sveta, koji Ga potrebuje i odbacuje.

Neki ljudi su Ga razumeli; ostali nisu. Razumevanje Njegove Nauke osposobilo je iskrene učenike našeg Spasitelja da shvate svoju potrebu ispitivanja i obučavanja u propovedanju Jevanđelja i življenja u toj Naući Spasenja i Života u Hristu. On im je otkrivao uobičajena pogrešna tumačenja Božije Reči i ukazivao im je na njihovu potrebu ispravljanja. Protivnici Hristove Nauke nisu hteli da napuste svoje zle staze ni da se obrate Jevanđelju Istine i Spasenja; greh je vladao u njima.

Njihov razum se sve više zamagljivao i sve opasnija tama ih je obuzimala; najposle su postali Njegovi ogorčeni protivnici i krvnici. Istinski učenici Spasitelja trebaju učenje do kraja svog putovanja kroz svet. U *Delima 21: 10-14* vidimo primenu pobožnosti. Posle duže posete Pavla i njegovih saputnika u Cezariji, *dođe odozgo iz Judeje jedan prorok, po imenu Agav; i došavši k nama uze pojas Pavlov i svezavši svoje ruke i noge reče: Tako veli Duh Sveti:*

Čoveka kog je ovaj pojas, ovako će ga svezati u Jerusalimu Jevreji, i predaće ga u ruke neznabožaca. Kad čusmo ovo, molismo i mi i ondašnji da ne ide gore u Jerusalim. A Pavle odgovori i reče: Šta činite te plaćete i cepate mi srce? Jer ja ne samo svezan biti hoću, nego i umreti u Jerusalimu gotov sam za ime Gospoda Isusa. A kad ga ne mogasmo odvratiti, umukosmo rekavši: Volja Božija neka bude. Učenike nije sjedinjavalo istovetno iskustvo, znanje ni obrazovanje.

Njihovo jedinstvo je utemeljeno u snažnoj zajedničkoj težnji: Volja Gospodnja neka se ostvari u svemu; prvenstveno u nama. Stanje srca i razuma čoveka u svetu greha mnogo se razlikuje od srca i uma vernih i doživotnih učenika Jevanđelja. Naš Gospod uči nas u *Luci 11: 9-10: Ištite i daće vam se: tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se. Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvara mu se.* Čuo sam brojne praznoverice i ljudske zamisli kojima se pojedini ili grupe pozivaju na poslednja dva poglavlja Otkrivenja kao osnovu i dokaz ispravnosti njihovog tumačenja.

Nastavljam svoje molitve Bogu da me Duh našeg Gospoda vodi u 'otvaranju', tumačenju i primeni ova dva poglavlja. Zahvalan sam Bogu za Njgovo usmeravanje i svaku ispravku do ovog trenutka. Samo Bog ima moć i blagodat da nas sačuva od svih zamki praznoverja, pogrešnog tumačenja i opasnosti grešne primene Nauke Spasenja. *Matej 6: 22-23* nam prenosi reči Gospodnje: *Sveća je telu oko. Zato, ako bude oko tvoje zdravo, sve će telo tvoje svetlo biti.*

Ako li oko tvoje kvarno bude, sve će telo tvoje tamno biti. Ako je, prema tome, videlo što je u tebi tama, a kamoli tama? Nastavljam 1. stih. *I videh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja prođoše, i mora više nema.* Od vremena kad je Jovan video novo nebo i zemlju do danas 'prvo nebo, zemlja i more još nisu 'prošli' – koliko ja zapažam. Ovaj prikaz predskazuje budućnost i prosvetljuje nam um da željno očekujemo večnu proslavu Božije nepobitne pobede.

U Stvaranju 6: 7 Gospod reče: Hoću da istrebim sa zemlje ljude, koje sam stvorio, od čoveka do stoke i do sitne životinje i do ptica nebeskih; jer se kajem što sam ih stvorio. U 13 stihu Bog reče Noju: Kraj svakom telu dođe preda me, jer napuniše zemlju bezakonja; i evo hoću da ih zatrem sa zemljom. U 9: 11 Postavljam zavet svoj s vama, te odsele neće nijedno telo

poginuti od potopa, niti će više biti potopa da zatre zemlju.

Druga Petrova 3: 10-12 svedoči: doći će dan Gospodnji kao lupež noću, u koji će nebesa s hukom proći, a stihije će se od vatre raspasti a zemlja i dela što su na njoj izgoreće. Kad će se ovo sve raskopati, kakvim treba vama biti u svetom življenju i pobožnosti, čekajući i želeći da bude skorije dolazak Božijeg dana, radi kog će se nebesa spaliti i raskopati, i stihije od vatre rastopiti?

Reči: *Istrebiti, Zatrți ljude i Zatrți zemlju*, označavaju strašno razaranje ali ne i potpuno trajno uništenje. Uzbudljivo je razgledanje silnih predskazanja Svetog Pisma i videti kako su se čudesno i divno ispunjavala u prošlosti. Primećujem da glavna svrha, značenje i značaj proroštava su bili podsticaj nama i utvrđivanje u vernosti našem Tvorcu i Spasitelju. Predznanje budućnosti i u pojedinostima tačno očekivanje događaja izgleda drugorazredno.

U vernosti našem Gospodu Isusu Hristu sve što je privremeno dobija manju vrednost u našem shvatanju kad vidimo Novo Nebo i Novu Zemlju. Kao dva novčića siromašnoj udovici i mučenicima sopstveni život u telu: i nama ovaj život sa svim 'najlepšim izgledima' vredi samo toliko – koliko sve možemo upotrebiti u službi našem Gospodu i za svedočanstvo Njegove pravde, milosti i moći (Marko 12: 42-44 i Dela 21: 13).

U Otkrivenju 13: 1-2 *Jovan stade na pesku morskom; i vide zver gde izlazi iz mora, koja imaše sedam glava, i rogova deset, i na rogovima njenim deset kruna, a na glavama njenim imena hulna. I zver koju videh beše kao ris, i noge joj kao u medveda, i usta njena kao usta lavova, i dade joj zmija silu svoju, i presto svoj, i oblast veliku. 17: 15 dodaje: Vode, što si video, gde sedi kurva, ono su ljudi i narodi, i plemena i jezici. 20: 7-10 domeće podatke.*

Kad se svrši hiljadu godina, pustiće se sotona iz tamnice svoje, i izići će da vara narode po sva četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj, kojih je broj kao pesak morski. I iziđoše na širinu zemlje, i opkoliše logor svetih, i grad ljubazni; i siđe oganj od Boga s neba, i pojede ih. I đavo koji ih varaše bi bačen u jezero ognjeno i sumporito, gde je zver i lažni prorok; i biće mučeni dan i noć vavek veka. More brojnog i grešnog čovečanstva grozno je zloupotrebjeno grehom.

To more gadosti đavolskog uticaja i sile tame, neće više postojati. Sva moć

Sotone, greha i smrti prestaje u izbavljanju iskupljene dece našeg Nebeskog Oca i u 'skupljanju' u Novom Nebu i Novoj Zemlji. Savršeno 'novo stvaranje' zamenjuje stari propali svet. Slobodno se naslađujemo danas, i, očekivanjem večne proslave Svetosti, bogatstva i moći našeg Boga. Čuvajmo se prevare Neprijatelja da ćemo mi ili 'ja' biti nešto veće i zaslužnije od najmanjeg žitelja večnog blaženstva.

2) I ja Jovan videh grad sveti, Jerusalim nov, gde silazi od Boga s neba, pripremljen kao nevesta ukrašena mužu svom.

Lepota i bogatstvo ovog prizora izgledaju preveliki za Jovanovo razumevanje; koliko više za mene. Novi Jerusalim dolazi od Boga našeg. *Jakov nam svedoči u 1: 17-18: Svaki dobri dar i poklon savršeni odozgo je, od Oca svetlosti, u kog nema smenjivanja ni menjanja videla i mraka; dragovoljno nas porodi rečju istine, da budemo novina od Njegovog stvorenja.*

U 20: 7-9 Sotona će izići da vara narode po sva četiri kraja zemlje, Goga i Magoga brojne kao pesak, da ih skupi na boj; Oni iziđoše na širinu zemlje, i opkoliše stanove svetih - Grad Ljubazni; i siđe oganj od Boga s neba, i pojede ih. To je Jerusalim Nebeski u pripremi: opkoljen zlobom đavola a zaštićen Silnim Jagnjetom Božijim. Ovde (21: 2) Grad je spreman za savršeniju i večnu Zajednicu u zagrljaju Hrista, čežnje i radosti naših duša; daleko od svakog zla i svih minulih nasrtaja. Svi nakiti i ukrasi Izbranice namenjeni su i upotrebljeni jedino, potpuno i zavek za ugodnost i zadovoljstvo Ženika duša. Ni delić njene lepote nije upropašćen na telesno bezumlje, taštinu i prevare greha;

Svi njeni biseri, drago kamenje i ukrasi - darovi su Njegove ljubavi. Svo vreme pripreme Neveste za veličanstveni zagrljaj Nebeskog Ženika, ON šalje Njoj bisere, drago kamenje, mirise i mnoge darove večno-trajne vrednosti. Te darove nikakav novac ni propadljivo zlato ni srebro ne može nikad kupiti. ON je Nju obdario odećom u sunčanom sjaju Njegove pravednosti i svetosti.

ON je Nju krunisao krunom sa dvanaest zvezda da u Njoj budu ujedinjeni svi sveti od Avelja pravednika do poslednjeg izbranika, učenika i mučenika. ON je Nju obdario blagodaću i plodnošću za rođenje Deteta Koje vlada nad svima – sa prestola večno živog Boga. ON je pripremio mesto za Nju u divljini i osigurao Hleb Života, Hleb Nebeski da Nju hrani svo vreme – do

ovog slavnog zagrljaja kojim ON otvara zoru večne radosti i beskrajnog obožavanja OCA i Sina. Aliluja!

3-5) I čuh glas veliki s neba gde govori: Evo skinije Božije među ljudima, i živeće s'njima, i oni će biti narod Njegov, i sam Bog biće s'njima Bog njihov. I Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih, i smrti neće biti više, ni plača, ni vike, ni bolesti neće biti više; jer prvo prođe. I reče Onaj što seđaše na prestolu: Evo sve novo tvorim. I reče mi: Napiši, jer su ove reči istinite i verne.

Glas s'Neba zvuči ugodnošću i zadovoljstvom našeg Tvorca i Spasitelja; Njegovom radošću spasenja;

Kao posle stvaranja u početku Knjige: svaki deo stvorenog bio je dobar, a sve zajedno 'dobro beše veoma'. Tako je zadivljujuće i naše verovanje Boga našeg u svim Njegovim delima. Da! Zaista! Bog je odredio kraj svakog zla. ON ima sjajnu večnu budućnost za Svoje Stado! Ako se mi predamo lenjosti i čekamo u nemarnosti ili u strahu prestanemo živeti Jevanđeljem i prećutimo Istinu spasenja, mi sami uskraćujemo našim dušama mnoge blagoslove otkrivenja i radosti.

Zanemarivanjem ili zloupotrebom Gospodnjih darova dovodimo sebe u opasnost neposlušnosti i pobune protiv Boga. Ovi prikazi svetuju nas, ohrabruju i podstiču na rast u veri i poznanju Božijeg Sina, našeg Gospoda (Efescima 4: 13). Budimo u molitvama za revnost i borbu u gajenju i sabiranju Njegovih bisera i ukrasa; celo Sveto Pismo je Njegova riznica – Njegovi dragoceni darovi nama. U Izlasku 25: 9 nailazimo na Svetinju Gospodnju, Šator Sastanka i Kovčeg Zaveta.

Svetinja Gospodnja je bila prisutna od početka. Žrtvenik Avelja bio je Svetinja Božija. Vrt Edemski je bio Svetinja i mesto Sastanka. Nojev kovčeg – brod vere i spasenja – bio je Gospodnja Svetinja. Svi oltari vere i obožavanja našeg Boga su u Njegovoj Svetinji. Čak i užarena peć i lavovska jama u Danilu postanu Svetinja našeg Boga; baš kao ostrvo Jovanovog izgnanstva. Večna Svetinja je u blagodati našeg Nebeskog Oca u Njegovon ljubljenom Sinu, našem jedinom Iskupitelju.

Samo kroz blagodat Oca, samo u Hristu, Adamovo potomstvo dobija ulaz i mesto u blagoslovenu Zajednicu Spasenja i Večnog Života. Svaka građevina nazidana po uputstvu našeg Boga i sve što je On stvorio – takvo je mesto:

naš Bog je svuda prisutan; večan. U Kološanima 2: 16-17 Svetinja nazidana u Izlasku samo je senka i predznak Stvarnosti koja nam je pokazana u Hristu; ON Jedini je Stvarnost, Sadržina i Otkrivenje Večnog Jevanđelja Spasenja svima koji veruju i poslušaju.

U Izlasku 25 GOSPOD je govorio Mojsiju: 2) Reci sinovima Izrailjevim 8) neka mi načine svetinju, da među njima nastavam; 9) kao što ću ti pokazati sliku od šatora i sliku od svih stvari njegovih, tako da načinite. U Jevrejima 8: 1-2) Imamo takvog Poglavara sveštenečkog koji sedi s desne strane prestola Veličine na nebesima; Koji je sluga svetinjama i istinitoj skiniji, koju načini Gospod, a ne čovek. 10) Ovo je zavet koji ću načiniti s domom Izrailjevim posle onih dana,

Govori Gospod: daću zakone svoje u misli njihove, i na srcima njihovim napisaću ih, i biću im Bog, i oni će biti meni narod. 8) Evo dani idu, govori Gospod, i načiniću s domom Izrailjevim i s domom Judinim nov zavet; 10: 9-10, Evo dođoh da učinim volju Tvoju, Bože. Ukida prvo da postavi drugo. Po kojoj smo volji mi osvećeni prinosom tela Isusa Hrista jednom. U Rimljanima 7: 4 Zato, braćo moja, i vi umreste zakonu telom Hristovim, da budete drugog, Onog što usta iz mrtvih,

Da plod donesemo Bogu. Efescima 3: 6) Neznabošci kroz jevanđelje postaju sunaslednici, sutelesnici i zajedničari u obećanju Njegovom u Hristu Isusu. 17-19) Hristos se useli verom u srca vaša; da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni; Da biste mogli razumeti sa svima svetima šta je širina i dužina i dubina i visina, i poznati pretežniju od razuma ljubav Hristovu, da se ispunite svakom puninom Božijom. U Kološanima 3: 9-17 Duh Gospodnji sve novo tvori;

Ne lažite jedan na drugog; svucite starog čoveka s delima njegovim, i obucite novog, koji se obnavlja za poznanje – po obličju Onog koji ga je sazdao: gde nema Grka ni Jevrejina, obrezanja ni neobrezanja, divljaka ni Skita, roba ni slobodnjaka, nego sve i u svemu Hristos. Obucite se zato kao izbrani Božiji, sveti i ljubazni, u srdačnu milost, dobrotu, poniznost, krotost, i trpljenje, snoseći jedan drugog, i opraštajući jedan drugom ako ima ko tužbu na koga: kao što je i Hristos vama oprostio tako i vi. A svrh svega toga obucite se u ljubav, koja je sveza savršenstva.

I mir Božji da vlada u srcima vašim, na koji ste i pozvani u jednom telu, i

zahvalni budite. Reč Hristova se bogato useli među vas, u svakoj premudrosti učeći i savetujući sami sebe sa psalmima i pojanjem i pesmama duhovnim, u blagodati pevajući u srcima svojim Gospodu. I sve šta god činite rečju ili delom, sve činite u ime Gospoda Isusa Hrista hvaleći Boga i Oca kroza Nj. Učenje Gospodnjeg Duha nas neprestano priprema za bogatstvo slave Njegove: mi u Njemu i On u nama.

On zida Svoju Svetinju u nama dokle god smo u telu u borbi, molitvi i srdačnoj težnji ka potpunoj predanosti našem Nebeskom Ženiku. Mi još nismo savršeno ostvarenje Gospodnje večne ljubavi a već imamo mnogo razloga da Ga slavimo za Njegovo nežno, mudro i istrajno staranje. Naš Bog je sa nama u Njegovim svetovanjima; a sama činjenica da potrebujemo neprestano ispravljanje dokazuje da mi nismo svo vreme sa Njim. Ipak On otire svaku našu suzu pokajanja.

Budimo u molitvama da naše žalosti i radosti budu u Hristovom Duhu; da nemamo svojih privatnih – grešnih namera. Večni Otac dao nam je novi život u Sinu Njegovom; On ima milost i moć da nas očisti od našeg starog kvasca. Nebeski Otac daje nam mnogo utehe i pomoći. Nažalost, neke naše žalosti ne mogu se utešiti: moraju biti ispravljene. Dogodi se da je uzrok naše ojađenosti nemarnost, nezdrava duhovna hrana ili telesne želje. Primajmo ispravku - da primimo utehu.

Dolazi večnost svoj deci Božijoj koja pokajničkim srcem primaju Očinsko poučenje i ispravljanje. Dolazi večnost konačnog oslobođenja i od ostatka telesnosti, taštine, nestrpljenja, svog uticaja grešnog sveta i svog razmetanja pažnje na prevare. Naš slavni Car i večni Pobjednik proslavljaće se kako vidimo u *1. Korinćanima 15: 50-57. Ovo govorim, braćo, da telo i krv ne mogu naslediti carstvo Božije, niti raspadljivost neraspadljivosti nasleđuje. Evo vam kazujem tajnu:*

Nećemo svi pomreti, a svi ćemo se pretvoriti. Ujedanput, u trenuću oka u poslednjoj trubi; jer će zatrubiti i mrtvi će ustati neraspadljivi, i mi ćemo se pretvoriti. Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost, i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost. A kad se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost i ovo se smrtno obuče u besmrtnost, onda će se zbiti ona reč što je napisana: Pobjeda proždre smrt. Gde ti je, smrti, žalac? Gde ti je, pakle, pobjeda? A žalac je smrti greh;

Sila greha je zakon. A Bogu hvala koji nam daje pobjedu kroz Gospoda našeg Isusa Hrista. Naš blagosloveni Gospod sa Svog prestola objavljuje da On stvara sve novo. Kad je On počeo to stvaranje? Da li je ikad prestao? Čak i Njegova Reč, naš svakodnevni Hleb, nova je svaki dan. Blagosloveno neka je Ime Njegovo zauvijek! Jovana je Gospod pozvao da piše. Mi smo pozvani u vernost, poverenje, proglas Večnog Jevanđelja; usmerimo na to svoje težnje, ponašanje, reči i dela.

6-7) I reče mi: Svrši se. Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak. Ja ću žednome dati iz izvora vode žive za badava. Koji pobedi, dobiće sve, i biću mu Bog, i on će biti moj sin.

Ovo govori Svemoćni. Šta je svršeno? U Rimljanima 4: 17 (Stoji napisano /za Avraama/: Postavih te oca mnogim narodima) pred Bogom kome /Avraam/ verova, koji oživljuje mrtve, i zove ono što nije kao ono što jeste. U 2 Timotiju 1: 9 /Bog/ nas spase i prizva zvanjem svetim, ne po delima našim;

Nego po svojoj naredbi i blagodati, koja nam je dana u Hristu Isusu pre vremena večnih. U Efescima 1: 3-7: Blagosloven Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim na nebesima kroz Hrista; kao što nas izabra kroz Njega pre postanja sveta, da budemo sveti i pravedni pred Njim u ljubavi, određivši nas napred kroz Isusa Hrista sebi na posinaštvo, po ugodnosti volje svoje, Na pohvalu slavne blagodati svoje

Kojom nas oblagodati u Ljubaznome, U kome imamo izbavljenje krvlju Njegovom, i oprostjenje greha, po bogatstvu blagodati Njegove. U Jevrejima 4: 2-3: Nama je objavljeno kao i onima; ali onima ne pomaže čuvena reč, jer ne verovaše oni koji čuše. Mi koji verovamo ulazimo u pokoj, kao što reče: Zato se zakleh u gnevu svom da neće ući u pokoj moj, ako su dela i bila gotova od postanja sveta. Apostol Petar pomaže nam u 1. Poslanici 1: 18-21.

Znate da se propadljivim srebrom ili zlatom ne iskupiste iz sujetnog svog življenja, koje ste videli od otaca; nego skupocenom krvlju Hrista, kao bezazlenog i prečistog jagnjeta; koji je određen još pre postanja sveta, a javio se u poslednja vremena vas radi, koji kroz Njega verujete Boga koji Ga podiže iz mrtvih, i daje Mu slavu, da bi vaša vera i nadanje bilo u Boga. Otkrivenje 13: 8 upotpunjava razumevanje. Pokloniše se /zveri/ svi koji žive

na zemlji; Kojima imena nisu zapisana u životnoj knjizi Jagnjeta, koje je zaklano od postanja sveta.

Naš Nebeski Otac otkriva Sebe u Svom Sinu, našem Gospodu Isusu Hristu kao „Alfa i Omega, Početak i Svršetak“. „Alfa“ znači „Prvi“ na starom jevrejskom jeziku, a „Omega“ je „Poslednji“, „Svršetak“ ili „Kraj“ na starom grčkom jeziku. Njegovo otkrivenje se odvija beskrajno. Avram, Jevrejin, prima blagoslov Melhisedeka, postane otac svima vernicima koji u njegovom Semenu, Hristu, jesu blagosloveni poverenjem i poslušnošću Živoj Reči; ti prime večni život u Sinu Višnjega.

Avelj, Enoh, Noje, raspeti zločinac, 144 hiljade i mnoštvo u beloju odeći – svi su uključeni. U Isusu je otkup za sve pravoverne. (O Melhisedeku je zapisano u Stvaranju 14 i 18; Psalmu 110; i Jevrejima 5: 6, 10 i 20 & 7: 1-28.) U Delima 2 Velika i Večna Proslava Beskrajne Oprosne Godine potvrđuje da je naš Nebeski Otac primio Otkup u Jedinorodnom Sinu i truba Večnog Jevanđelja zaorila se! Svi iskupljeni su slobodni da veruju i poslušaju Sina Večno Živog Boga Svedržitelja.

Njegov Sveti Duh njih vodi i čuva. Prve knjige Svetog Pisma pisane su Alef – Alfa jezicima Jevreja. Prevodi Otkrivenja su pisani na mnogim jezicima neznabožaca – Omega jezicima. Od Avelja do poslednje duše oslobođene jarma greha blagom i moćnom silom Hristovog Svetog Duha, svi su uključeni; niko nije zaboravljen: svi spaseni – u Hristu su spaseni! U Jovanu 1: 1-3, Hristos je Alfa, Početak svog stvaranja; u sledećim redovima, ON je Početak novog Života u videlu Jevanđelja.

U srcu osobe gde je naš Gospod Početak novog Života, u tom srcu On je Kraj ropstva grehu. U ovim poglavljima ON obeležava početak Njegove slave za Njegove iskupljene i kraj sotonske prevare. Naš Gospod Isus poziva u *Mateju 11: 28-30: Hodite k'meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu, i naći ćete pokoj dušama svojim. Jer je jaram moj blag, i breme je moje lako.*

ON i danas još uvek poziva čovečanstvo u novi Početak Života večnog. U *Jovanu 4: 14 (On govori): Ko pije od vode koju ću mu ja dati neće ožedneti doveka; nego voda što ću mu ja dati biće u njemu izvor vode koja teče u život večni.* U *7: 37-39* On ponovo poziva: *Ko je žedan neka dođe k meni i*

pije. Koji me veruje, kao što pismo reče, iz njegova tela poteći će reke žive vode. (Ovo reče za Duha kog posle primiše oni koji veruju u ime Njegovo: jer Duh Sveti još ne beše na njima.)

ON poziva danas! U 7: 9-17 Jovan vidi narod mnogi, kog ne može niko izbrojati, od svakog jezika i kolena i naroda i plemena, stajaše pred prestolom i pred Jagnjetom, obučen u haljine bele, i palme u rukama njihovim. I povikaše glasom velikim govoreći: Spasenje Bogu našem, koji sedi na prestolu, i Jagnjetu. I svi anđeli stajahu oko prestola i starešine i četiri životinje, i padoše na lice pred prestolom, i pokloniše se Bogu.

Svi ti govore: Amin; blagoslov i slava i premudrost i hvala i čast i sila i jačina Bogu našem vavek veka. Amin. I odgovori jedan od starešina govoreći mi: Ovi obučeni u bele haljine ko su, i otkuda dođoše? I rekoh mu: Gospodaru! Ti znaš. I reče mi: Ovo su koji dođoše od nevolje velike, i oprашe haljine svoje i ubeliše haljine svoje u krvi Jagnjetovoj. Zato su pred prestolom Božijim, i služe Mu dan i noć u crkvi Njegovoj; i Onaj što sedi na prestolu useliće se u njih.

Više neće ogladneti, i neće na njih pasti sunce, niti ikakva vrućina. Jer Jagnje, koje je nasred prestola, pašće ih, i uputiće ih na izvore žive vode; i Bog će otrti svaku suzu od očiju njihovih. Naš Nebeski Otac još uvek – i danas – otkriva nama Svoju slavu, Veličanstvo, milost, blagodat i pravdu: sve u Njegovom ljubljenom Sinu, našem Spasitelju. To Vrelo Života još uvek se preliva i teče izobilno. Krv Njegovih rana još uvek očišća od greha srca istinskih pokajnika.

Neka svaka žedna duša dođe i pije; neka bude oprana od svake nečistote da primi Njega, večni Život, našeg večnog Cara! Ko god pobedi, nasleđuje celo nasledstvo: Svemoćni je Bog pobednika; pobeditelji su sunaslednici sa Hristom (Rimljanima 8: 17). U Jovanu 1: 12 koji Ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božiji, koji veruju u ime Njegovo. Naš Spasitelj uči nas u Luci 11: 9-10 ištite i daće vam se: tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se. Svaki koji ište, prima;

Koji traži, nalazi; i koji kuca, otvara mu se. Blagodat našeg Oca u Hristu traje dovek. Njegov poziv na pokajanje On zamene sudom u času koji je On odredio. 7) Koji pobedi, dobiće sve, i biću mu Bog, i on će biti moj sin. Ove reči sadrže mnogo celog Svetog Pisma i slave i Veličanstva Nebeskog Oca

posvedočenih u Jagnjetu Božijem, raspetom, umrlom, vaskrsлом i proslavljenom Vlasniku našem, Caru nad carevima. Njemu pripada naša duša, um, srce i telo.

Njemu pripadamo u svesrdnom obožavanju. U čemu treba da pobedimo da *bismo nasledili sve; i šta je to sve?* Neka davnašnja proroštva su nam ponovljena u *Judi 1: 14-15. Gle, ide Gospod s hiljadama svetih anđela svojih da učini sud svima, i da pokara sve bezbožnike za sva njihova bezbožna dela kojima bezbožnost činiše i za sve ružne reči njihove, koje bezbožni grešnici govoriše na Nj. Mi moramo pobediti u sebi sve što nije Gospodnje da ne zloupotrebimo Njegovo Ime.*

Težnje, namere nastojanja i ostvarenja celog našeg bića su ili dar našeg Oca u Hristu, ili oružje i zamka našeg Zlotvora. Gledajmo u svo kretanje i rad našeg Gospoda Isusa u telu – na zemlji. U *Luci 2: 42) kad Mu bi dvanaest godina, dođoše oni u Jerusalim po običaju praznika. 49) I reče im: Zašto ste me tražili? Zar ne znate da meni treba u onom biti što je Oca mog?* U mnogim rečima Pisma nama je predan putokaz ka porastu u sličnosti Njemu. U *Kološanima 3: 12-17: Obucite se kao izbrani Božiji, sveti i ljubazni, u srdačnu milost, dobrotu, poniznost, krotost, i trpljenje, snoseći jedan drugog;*

Opraštajući jedan drugom ako ima ko tužbu na koga: kao što je i Hristos vama oprostio tako i vi. A svrh svega toga obucite se u ljubav, koja je sveza savršenstva. Mir Božji da vlada u srcima vašim, na koji ste i pozvani u jednom telu, i zahvalni budite. Reč Hristova neka se bogato useli u vas, u svakoj premudrosti učeći i savetujući sami sebe psalmima i pojanjem i pesmama duhovnim, u blagodati pevajući u srcima svojim Gospodu.

Sve šta god činite rečju ili delom, sve činite u ime Gospoda Isusa Hrista hvaleći Boga i Oca kroza Nj. Blistavo jedinstvo našeg Spasitelja sa Nebeskim Ocem neprestano zrači. On nam govori u Jovanu 8: 16 Sud je moj prav: jer nisam sam, nego ja i Otac koji me posla. 29) Onaj koji me posla sa mnom je. Ne ostavi Otac mene samog; jer ja svagda činim šta je Njemu ugodno. U 16: 15 On nas uči: Sve što ima Otac moje je; zato rekoh da će Duh Sveti od mog uzeti, i javiti vam.

32) Evo ide čas, i već je nastao, da se razbegnete svaki na svoju stranu i mene samog ostavite; ali nisam sam, jer je Otac sa mnom. Čujmo Mu

molitvu u Getsimaniji, u *Mateju 26: 42: Oče moj! Ako me ne može čaša ova mimići da je ne pijem, neka bude volja Tvoja*. Sva ova sjajna svedočanstva pokazuju kako nas ON vodi kroz Njegove pobjede u našem iskustvu da nasledimo "sve" – bogatstvo moći i dobrote Hrista dok putujemo u telu i, u večnom carstvu slavnog obožavanja Višnjega.

Naš Gospod govori: *JA ću mu biti Bog, i on će biti moj sin*. Naš Bog je Tvorac i Svedržitelj svake pobožnosti i Zajednice iskupljenih duša u Duhu Sina Svemoćnog Boga. Davnašnje obećanje ove Istine je u *Izlasku 6: 6-8. Sinovima Izrailjevim kaži: Ja sam Gospod, i izvešću vas ispod bremena misirskih, i oprostiću vas ropstva njihovog, i izbaviću vas mišicom podignutom i sudovima velikim. Uzeću vas da mi budete narod. Ja ću vam biti Bog: poznaćete da sam ja Gospod Bog vaš,*

Ja vas izvodim ispod bremena misirskih. Odvešću vas u svoju zemlju, za koju podigoh ruku svoju zaklinjući se da ću je dati Avramu, Isaku i Jakovu; i daću vam je u nasledstvo, ja Gospod. Jedno dugačko putovanje izrazio je Gospod u nekoliko reči. Ovo veliko obećanje našeg Boga praocima potvrđeno je potomcima njihovim. Samo verni Izrailj prigrlilo je ovo obećanje celim srcem i življenjem i samo vernima je to obećanje ispunjeno u celosti. Isus s. N. u 21: 43-45 to potvrđuje.

Tako dade Gospod Izrailju svu zemlju, za koju se zakle ocima njihovim da će im je dati, i naslediše je i naseliše se u njoj. I umiri ih Gospod od svuda unaokolo, kao što se zakleo ocima njihovim; i niko se ne održa pred njima od svih neprijatelja njihovih; sve neprijatelje njihove predade im Gospod u ruke. Ništa ne izosta od sveg dobra što beše obećao Gospod domu Izrailjevom; sve se zbi. 23: 14 ponavlja: *Poznajte zato svim srcem svojim i svom dušom svojom da nije izostalo ništa.*

Od sveg dobra što vam je obrekao Gospod Bog vaš, sve vam se navršilo, nije izostalo ništa. Od vremena našeg primanja obećanja dok ne ugledamo potpuno ispunjavanje, znamo da je naš Gospod Isus Hristos u našim srcima kad svesrdno živimo u Njegovom Jevanđelju. Jedan među mnogim podsticajima nama je u *Rimljanima 8: 14. Koji se vladaju po duhu Božijem oni su sinovi Božiji*. U *2. Korinćanima 6: 16-18* sadrži se cela beseda u nekoliko reči. *Vi ste crkve Boga Živoga;*

Kao što reče Bog: Useliću se u njih, i živeću u njima, i biću im Bog, i oni će

biti moj narod. Zato iziđite između njih i odvojte se, govori Gospod, i ne dohvatajte se do nečistote, i ja ću vas primiti, i biću vam Otac, i vi ćete biti moji sinovi i kćeri, govori Gospod Svedržitelj. Divan primer pobožnosti je u Galatima 2: 20. Ja (Pavle) više ne živim, nego živi u meni Hristos. A što sad živim u telu, živim verom Sina Božjeg, kome omiljeh, i predade sebe za mene.

U Galatima 4: 3-7 je osvrt na prošlost i očekivanje slavne budućnosti. Kad bejasmo mladi, mi bejasmo pod stihijama sveta zarobljeni; a kad se navršilo vreme, posla Bog Sina svog Jedinorodnog, koji je rođen od žene i pokoren zakonu, da iskupi one koji su pod zakonom, da primimo posinaštvo. I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina svog u srca vaša, koji više: Ava Oče! Tako već nisi rob, nego sin; a ako si sin, i naslednik si Božji kroz Isusa Hrista.

Efescima 4 je puna podsticaja; u 11-13 je napisano naš Gospod je dao jedne apostole, a jedne proroke, a jedne jevanđeliste, a jedne pastire i učitelje, da se sveti pripreve za delo službe, na sazidanje tela Hristovog; dokle dostignemo svi u jedinstvo vere i poznanje Sina Božijeg, u čoveka savršenog, u meru rasta visine Hristove... Svo vreme naše borbe u telu potrebno nam je da rastemo u veri i poznanju Sina Božijeg. Pavle nam daje divan primer u Filibljanima 3: 12-14.

Ja još ne dostigoh niti se već savrših, nego teram ne bih li dostigao kao što me dostiže Hristos Isus. Braćo! Ja još ne mislim da sam dostigao; jedno pak velim: Šta je ostrag zaboravljam, a za onim što je napred sežem se, i trčim k'belezi, k daru gornjeg zvanja Božijeg u Hristu Isusu. U Otkrivenju 7 naše putovanje se završava, a nasledstvo se pokazuje u potpunosti; gledamo GA kakav jeste: Veličanstvo Božije – savršena lepota svetosti kako nam 1.

Jovanova 3: 2 javlja: Ljubazni! Sad smo deca Božija, i još se ne pokaza šta ćemo biti; nego znamo da kad se pokaže, bićemo kao i On,

Videćemo Ga kao što jeste. Ujedinjenje Nebeskog Ženika sa usavršenom Izbranicom je ispunjeno čistim sladostima i deca svetog zaveta Nebeskog Oca preobraženi su u savršene naslednike Njegovog večnog carstva. Sasvim suprotno svim blagoslovima, vidimo stanje u sledećem stihu: kao sevanje munja strahote druge smrti – večni gubitak Božije blagodati.

8) Strašljivima i nevernima i poganima i krvnicima, i kurvarima, i vračarima, i idolopoklonicima, i svima lažama, njima je deo u jezeru što gori ognjem i

sumporom; koje je smrt druga.

Čitamo u *1. Korinćanima 6: 9-11*: *Ne znate li da nepravednici neće naslediti carstvo Božije? Ne varajte se: ni kurvari, ni idolopoklonici, ni preljubočinci, ni adžuvani, ni muželožnici, ni lupeži, ni lakomci, ni pijanice, ni kavgadžije, ni hajduci, carstvo Božije neće naslediti.*

I ovakvi bejaste neki; nego se opraste i posvetiste i opravdaste imenom Gospoda našeg Isusa Hrista i Duhom Boga našeg. Osmi stih otkriva spisak pokvarenosti potvrđene upornim odbacivanjem blagodati spasenja u Hristu, Spasitelju našem. Ta zlobnost je jezgro nepopustljivog suprocenja redu našeg Boga. Otkrivenje je knjiga mnogih prenosnih značenja pa i ovaj broj osam gadosti pokreće naše razgledanje... Svaka bezbožnost prožima sve druge da zajedno čine tamnicu robova.

Prvih sedam gadosti sačinjavaju bezbožnost a jesu proizvod poslednjeg zla. To nam pokazuje da je osmo zlo bilo prvo i izrodilo je sedam gadosti. Sve laži sačinjavaju veroispovest zavedenih obožavatelja obmane. Naš Gospod Isus jasno ukazuje na začetnika lažne vere – verovanja u laži - u *Jovanu 8: 44*. *Vaš je otac đavo; i slasti oca svog hoćete da činite: on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži.*

Laž je osnova – temelj greha. Verovanje u đavolsku laž ukoreni u srcima grešnika strah od gubitka grešnog zadovoljstva - da se ne bi obratili pravednosti. Grešnik ne veruje Reč Božiju i podložan je strahu od trpljenja neprijateljstva sveta i stradanja za carstvo i život večni: njegov **otac laži** ubeđuje ga da ni carstvo ni život večni ne postoje. Protivljenjem Bogu i saradnjom sa duhom obmane grešnik poveruje da je veće zadovoljstvo u preljubi nego u pobožnom braku i čistoj ljubavi.

Lukavstvo Zloga nudi brzo zadovoljenje sebičnih i okrutnih strasti da nas odvraća od namere i nastojanja izgradnje uzajamne zajednice u čistoti i pobožnosti. Jevanđelje našeg Gospoda dokazuje obrnuto: Hristova ljubav je čista, pobožna i uzajamna. Neverstvo i bezbožan strah obaraju grešnika u odvratne zamisli i namere. Pomirljivost sa bezakonjem pređe u običaj i tokom vremena postaje zakon nepomirljivosti i progonstva pobožnosti. Lažna sloboda je stvarno ropstvo greha.

Zloba, samovolja i gadosti su “zakonom zaštićene a pobožnost i pravednost

progonjene čak do mučeničke smrti. Ljude ponovo obuzima stanje Sodoma i Gomore (Stvaranje 19) jer neće da vide svoju spremnost za sud Božiji (5. Knjiga 32). Jaka mreža mnogih sveza bezbožnog strahovanja, upornog neverstva, odvratnih gadosti, okrutnih zločina i zagađivanja razvratom – sve skupa – služi Sotoni da uplete grešnika sve više i više. Potom aždaja postavlja svoju zver i carstvo smrti.

Vladavina bezbožnosti 'posvećuje' Vavilon – Mater bludničenju (Otkrivenje 17) da zarobljenima uguši svaki vapaj duša; krike očaja u mrklom mraku vradžbina i idolopoklonstva. Prva laž (u Edemu) umnožila je svoje zlo seme propadanja, razaranja i smrti kao Irodove crve u Delima 12: 23. Jevanđelje poziva na pokajanje tokom cele istorije čovečanstva. Verni svedoci su ismejavani lažnim obraćanjem i prividnim ili plitkim promenama. Progonstvo prave vere čuva gadost Vavilona.

Mnogi znaci Božije osude su namerno nezapaženi ili pogrešno objašnjeni. Vreme umnožavanja greha se završava i Božija pravda i pravosuđe pokaže se u potpunosti. Setva semena bezakonja praćena je žetvom sumpornog ognja (Stvaranje 19: 24). Druga smrt ukazuje na uporno odbijanje milosti Spasitelja i večan, nepromenljiv, potpun gubitak Božije blagodati. Milost i strpljenje Boga Oca i blagodat spasenja u Sinu Božijem nisu date radi beskrajnog množenja greha i bezbožnosti.

9-11) Dođe k meni jedan od sedam anđela koji imahu sedam čaša napunjenih sedam zala poslednjih, i reče mi govoreći: Hodi da ti pokažem nevestu, Jagnjetovu ženu. 10) I odvede me u duhu na goru veliku i visoku, i pokaza mi grad veliki, sveti Jerusalim, gde silazi s neba od Boga, 11) I imaš slavu Božiju; i svetlost njegova beše kao dragi kamen, kao kamen jaspis svetli.

Mnogi anđeli služe namerama Božijim. Ovaj anđeo je jedan između sedmorice pokazanih Jovanu u 15. Glavi. Sedam anđela su viđeni baš pred pobedničkim horovima koji pevaju pesmu Mojsijevu i pesmu Jagnjetovu na plamenom i kristalnom moru. Jasna je veza između pobede Božijeg Sina i Božijeg poslednjeg suda. Nebeski Novi Jerusalim je u 21: 27.

U taj Grad neće ući ništa pogano, i što čini mrzost i laž (27.). Isaija proriče u 35: 8: Onde će biti nasap i put, koji će se zvati sveti put; neće ići po njemu nečisti...; ko uzide njim, ni lud neće zaći. Joilo predskazuje u 3: 17: Poznaćete

da sam ja Gospod Bog vaš, koji nastavam u Sionu, u svetoj gori svojoj; i Jerusalim će biti svet, i tuđinci neće više ići po njemu. Naš Gospod nas naoružava otkrivanjem savršene budućnosti da ne bismo podlegli lažima Neprijatelja.

Pripremom za stanove večno-radosnog obožavanja naš Nebeski Otac snaži u nama želju da rastemo u veri i poznanju Njegovog ljubljenog Sina. Objavom Svoje savršene i neumitne pravde naš Bog nas održava budne i ispunjava nas hvalom. Znajući tu Istinu, naš Neprijatelj i njegovi pali anđeli drhte (Jakov 2: 19). Ako bi i jedan greh opoganio Novi Jerusalim, savršena svetost ne bi bila održana. Ako se i jedan grešnik uvuče u savršenu Zajednicu Neveste Jagnjeta, sva je nečista.

Celokupni otkup je obesčašćen; nema savršenstva. Sotona nije pobeđen a naš Car nije proslavljen. Naš **Bog nije 'ako'**. ON JE DA i AMIN! Apostol svedoči u *2. Korinćanima 1: 18-22: Bog je veran, te reč naša k vama ne bi da i ne. Jer Sin Božji Isus Hristos, kog mi vama pripovedasmo (ja i Silvan i Timotije), ne bi da i ne, nego u Njemu bi da. Jer koliko je obećanja Božijih, u Njemu su da, i u Njemu amin, Bogu na slavu kroz nas.*

A Bog je koji nas utvrdi s vama u Hristu, i pomaza nas; koji nas i zapečati, i dade zalog Duha u srca naša. Isti anđeli, određeni da osuđuju, poslani su i da otkrivaju lepotu Božije svetosti i obilje Njegove dobrote i moći. U prva 4 stiha Jovan gleda grad sveti, Jerusalim nov, gde silazi od Boga s neba, pripremljen kao nevesta ukrašena mužu svom.

Ovde, anđeo sedmostrukog – celokupnog – suda Božijeg poziva Jovana da vidi Nevestu Jagnjeta. Anđeo vodi Jovana na visoku planinu – visoko iznad ljudske telesnosti i taštine. Naš GOSPOD govori u *Isaiji 58: 8-9: Moje misli nisu vaše misli, niti su vaši putevi moji putevi, veli Gospod; nego koliko su nebesa više od zemlje, toliko su putevi moji viši od vaših puteva, i misli moje od vaših misli.* Isaija govori nepokornim ljudima; ali čak i Jovan je uznešen višlje da vidi više i jasnije.

U prva 4 stiha vidimo izraze: Nevesta ukrašena svome Mužu, Bog će otrti svaku suzu, Nema više smrti, plača, jauka, bola ni bolesti. Vidimo Narod Božiji danas – u svetu – među grešnicima usred otvorenog neprijateljstva i lažnog prijateljstva: sve te nevolje još se nastavljaju; ipak su nazvani *Grad Sveti, Jerusalim Nov koji silazi s'Neba.* U stihu 10. & 11. *Jerusalim je Grad*

veliki i sveti, ima slavu Božiju; i svetlost njegova beše kao dragi kamen, kao kamen jaspis svetli...

Da li su to stanovi o kojima naš Gospod Isus govori u Jovanu 14: 2? Ako naš Nebeski Otac naziva sličnim ili čak istim nazivima nebeske dvorove i stanovnike, možda Njemu to Carstvo nije potpuno – savršeno – dok svi iskupljeni ne budu skupljeni? Kad je naš Gospod stvarao Carstvo Izrailja u Izlasku 28 i 39, On je zapovedio Mojsiju da načine naprsnik sa ugrađenih 12 dragih kamenova u kojima su urezana imena 12 plemena Izrailja; to je važan deo odeće prvosveštenika.

Dvanajsti kamen na grudima prvosveštenika je bio **jaspis**. U Otkrivenju 4: 3 jaspis je jedna među bojama nebeske slave. U 22: 1 *je čista reka vode života, bistra kao kristal, koja izlazi od prestola Božijeg i Jagnjetovog*. Ovde, Nevesta, Jerusalim Novi, zrači lepotom i izobiljem Njegove svetosti koju je ON preneo na nju. Nebeski Otac u Svom ljubljenom Sinu, našem večnom Ženiku, ne prestaje ukrašavati i Nevestu i dvorove večnih slavopoja i obožavanja neizmerne Ljubavi Oca i Sina.

Samo ta ljubav je nas otrgla iz najžešćeg pakla. Bog naš premestio nas je u večni zagrljaj neuporedivog blaženstva, ljubavi, radosti i mira koje sve skupa ON, naš stvoritelj i Spasitelj, održava i razvija beskrajno, neizmerno i večno. On je Bog naš. Njemu pripada naše srce, um, duša i telo. Mi smo Njegova svojina za vavek veka. Večna Mu slava i čast.

12-13) (Grad taj) imaše zid veliki i visok, i imaše dvanaestora vrata, i na vratima dvanaest anđela, i imena napisana, koja su imena dvanaest kolena Izrailjevih. Od istoka vrata troja, i od severa vrata troja, od juga vrata troja, i od zapada vrata troja.

Naš Gospod otkriva mnoge značajne pojedinosti i ja potrebujem molitve za razumevanje u svetlosti Hristovog Duha. Gospod Isus uči u Luci 13: 28 *Onde će biti plač i škrgut zuba, Kad vidite Avraama i Isaka i Jakova i sve proroke u carstvu Božijem, a sebe napolje isterane. Luka 16: 19-26 izgleda da potvrđuje vidljivost nekih delova ili osoba u Carstvu – za one koji su u mukama. Čovek neki, pak, beše bogat, koji se oblačaše u skerlet i u svilu, i življaše svaki dan gospodski i veseljaše se. A beše jedan siromah, po imenu Lazar, koji ležaše pred njegovim vratima gnojav, i željaše da se nasiti mrvama koje padahu s trpeze bogatog;*

Još i psi dolažahu i lizahu gnoj njegov. A kad umre siromah, odnesoše ga anđeli u naručje Avraamovo; a umre i bogati, i zakopaše ga. I u paklu kad beše u mukama, podiže oči svoje i ugleda izdaleka Avraama i Lazara u naručju njegovom, i povikavši reče: Oče Avraame! Smiluj se na me i pošlji mi Lazara neka umoči u vodu vrh od prsta svog, Da mi rashladi jezik; jer se mučim u ovom plamenu. A Avraam reče: Sinko! Opomeni se da si ti primio dobra svoja u životu svom, i Lazar opet zla; a sad se on teši, a ti se mučiš. I preko svega toga postavljena je među nama i vama velika propast, da ovi koji bi hteli odovud k vama preći, ne mogu, niti oni otuda k nama da prelaze. U svetlu ovog učenja i u smislu značenja i značaja mnogih prikaza i znakova u Otkrivenju, uključujući i 21: 10 – 22: 5, šta znači ovaj velik i visok zid?

Stih 21: 3 ukazuje večno ujedinjenje svih iskupljenih sa našim Bogom i Spasiteljom. 21: 8 govori o poslednjem mestu osuđenih. Zid velik i visok znači trajno odvajanje svih iskupljenih od svih nepokajanih obožavatelja greha i bezbožnosti. Jerihon je imao silne zidove; ali su pali jer su bili pod osudom našeg Boga. Novi Jerusalim su stanovi iskupljenih pa su njegov mir i sigurnost obezbeđeni zanavek. Presto Cara nad carevima je u središtu Grada.

Grad ima 12 ulaza – prema 12 plemena – sav narod Božiji. Po jedan anđeo na svakom ulazu. Dokle se Večno Jevanđelje Spasenja propoveda, glasnici našeg Spasitelja pozivaju grešnike da ištu i prime utočište u otkupu Božijeg Jagnjeta. Grad je zanavek ispunjen obožavanjem svih spašenih u najdubljoj zahvalnosti i sa najvišim poštovanjem. Broj ulaza je jednak sa svih strana. 22: 17 poziva: *Ko je žedan neka dođe, i ko hoće neka uzme vodu života za badava.*

Čitamo u *Jovanu 7: 37-39: Poslednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreći: Ko je žedan neka dođe k meni i pije. Koji me veruje, kao što pismo reče, iz njegova tela poteći će reke žive vode. A ovo reče za Duha kog posle primiše oni koji veruju u ime Njegovo.* Potpun broj, svih koji su se odazvali pozivu našeg Iskupitelja, sad je u Gradu. Hristovo obećanje se potpuno obistinilo: naša Mati sa svom svojom decom ispunjena je Njegovim Duhom slavopojja Bogu.

Naš Učitelj uči u *Mateju 8: 11-12 Kažem vam da će mnogi od istoka i zapada doći i sešće za trpezu s Avraamom i Isakom i Jakovom u carstvu nebeskom:*

a sinovi carstva izgnaće se u tamu najkrajnju; onde će biti plač i škrgut zuba. U ovom Gradu svako Gospodnje obećanje procveta u potpuno ispunjenje. Naš Gospod Isus govori u Jovanu 6: 37-40: Sve što meni daje Otac k meni će doći; i koji dolazi k meni neću ga isterati napolje.

Ja siđoh s neba ne da činim volju svoju, nego volju Oca koji me posla. A ovo je volja Oca koji me posla da od onog što mi dade ništa ne izgubim, nego da ga vaskrsnem u poslednji dan. A ovo je volja Onog koji me posla da svaki koji vidi Sina i veruje Ga ima život večni; i ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan. Ni jedno obećanje Njegovo nikad ne izostane – sve se ispuni. U Njegovom prisustvu je večna radost.

14) Zid gradski imaše dvanaest temelja, i na njima imena dvanaest apostola Jagnjetovih.

U Izlasku 24: 3-4 Dođe Mojsije, i kaza narodu sve reči Gospodnje i sve zakone. I odgovori narod jednim glasom i rekoše: Činićemo sve što je rekao Gospod. I napisa Mojsije sve reči Gospodnje, i ustavši rano načini oltar pod gorom i dvanaest stubova za dvanaest Izrailjevih plemena. U 39: 14 vidimo dvanaest dragih kamena s'imenima dvanaest plemena Izrailjevih - deo odeće prvosveštenika.

U Izlasku 24 i 39 broj '12' uključuje sav narog Božiji – izbrani Izrailj. U 1. O Carevima 7: 10 temelj hrama sačinjava skupoceno veliko kamenje. U *Isaiji 28: 16 Ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja mećem u Sionu kamen, kamen izabran, kamen od ugla, skupocen, temelj tvrd; ko veruje neće se plašiti. U 54: 11-12 Naš Spasitelj utešava napaćeni narod Svoj: Ja ću namestiti kamenje tvoje na mramoru porfirnom, i osnovaću te na safirima.*

I načiniću ti prozore od kristala, i vrata od kamena rubina, i sve međe tvoje od dragog kamenja. Vidimo u Jevrejima 11: 8-10 Verom poslušā Avraam kad bi pozvan da iziđe u zemlju koju htede da primi u nasledstvo, i iziđe ne znajući kuda ide. Verom dođe Avraam u zemlju obećanu, kao u tuđu, i u kolibama življaše s Isakom i s Jakovom, sunaslednicima obećanja tog; jer čekaše grad koji ima temelje, kome je zidar i Tvorac Bog.

1. Korinćanima 3: 11 tvrdi: Temelja drugog niko ne može postaviti osim onog koji je postavljen, koji je Isus Hristos. Efescima 2: 20-22 snaži obraćene: vi ste Nazidani na temelju apostola i proroka, gde je kamen od ugla sam Isus Hristos, Na kome sva građevina sastavljena raste za crkvu

svetu u Gospodu; Na kome ćete se i vi sazidati za stan Božji u duhu. Hristos je temelj i svi iskupljeni su Nevesta Njegova – Njegov Grad.

Prva Petrova 2: 4-6 potvrđuje: Kad dođete k Njemu, kao kamenu živom, koji je, istina, od ljudi odbačen, ali od Boga izabran i pribran: i vi kao živo kamenje zidajte se u kuću duhovnu i sveštenstvo sveto, da se prinose prinosi duhovni, koji su Bogu povoljni, kroz Isusa Hrista. Jer u pismu stoji napisano: Evo mećem u Sionu kamen krajeugalan izbrani, i skupoceni; i ko Njega veruje neće se postideti. Svedočanstva proroka i apostola su ugrađena u temelj Hristove Zajednice.

Isus Hristos je jedini Temelj i Carska Kruna Njegove Izbranice. Jagnje žrtvovano od postanja, slavi se u beskraj večnosti. Dvanaest temelja su nerazdvojni – sliveni u Jedan Jedini Temelj: Večno jevanđelje Spasenja u Hristu, Sinu Višnjeg Oca. Taj Temelj je jedini i drugog temelja nema; a nijedan drugi temelj nije ni prihvatljiv niti potreban. U Hristu je spasenje naše, naš mir i naša večna radost. Taj Temelj se nikad uzdrmati neće: *Bez kraja raste vlast i mir na prestolu Davidovom i u carstvu njegovom... (Isaija 9: 7)*. Njegova slava i Veličanstvo izbledeti neće. Vernost Njemu nagrađena je večnom slavom.

15) Onaj što govoraše sa mnom, imaše trsku zlatnu da izmeri grad i vrata njegova i zidove njegove.

Anđeo iz stiha 9 Nastavlja prikaz Grada. Od osme glave, drugog stiha, sedam anđela javljaju dve strane Istine Jevanđelja: osudu greha i blagodat spasenja; posledice grešnosti i nagrade vernosti. Strašna je večnost posle nepopustljivog odbacivanja Božije milosti spasenja; neopisive su nagrade spemne za sve što ON ostvaruje u životu i radu svih koji GA veruju i poslušaju.

Prvih devet stihova ovog poglavlja potvrđuju ista imena Novog Jerusalima i Grada i građana: Nevesta Muža (2) i Supruga Jagnjeta (9). Grad Gospodnji je savršen i mi smo pozvani da rastemo – napredujemo – u veri i poznanju Sina Boga našeg (Efescima 4: 1-13). Apostol nam piše u *Filibljanima 3: 13-14: Braćo! Ja još ne mislim da sam dostigao; jedno pak velim: Šta je ostrag zaboravljam, a za onim što je napred sežem se, i trčim k belezi, k daru gornjeg zvanja Božijeg u Hristu Isusu.*

Stih 13 pokazuje ne samo našu večnu budućnost nego i naše neophodno

nastojanje i ostvarenje snagom Duha u nama; po ugledu na apostole. U *Efescima 4: 11) Hristos je dao jedne apostole, a jedne proroke, a jedne jevanđeliste, a jedne pastire i učitelje, 12) Da se sveti priprave za delo službe, na sazidanje tela Hristovog; 13) Dokle dostignemo svi u jedinstvo vere i poznanje Sina Božijeg, u čoveka savršenog, u meru rasta visine Hristove;*

15) Vladajmo se po istini u ljubavi da u svemu uzrastemo u Onome koji je glava, Hristos. Naš Gospod Isus u Mateju 12: 20 Trsku stučenu neće prelomiti i sveštito zapaljeno neće ugasiti dok pravda ne održi pobedu. U Luci 23: 42-43 grešnik na samrti obraća se Spasitelju: Opomeni me se, Gospode, kad dođeš u carstvo svoje. I reče mu Isus: Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raju. ON spasava i isceljuje stučenu – smoždenu – dušu. ON je Zlatna Trska – Mera Savršenog čoveka.

ON je Punost Božanstva u telu. Ceo Grad, Nevesta, Njegovo je delo od početka i ON odgaja i popravlja svakog pojedinca i grupu da se ugradi u Njegovo Telo, Njegov Grad i Njegovu Nevestu. U *psalmu 48: 2 je Prekrasna je visina, uteha svoj zemlji gora Sion, na severnoj strani njenoj grad cara velikog. 31: 3, Ti si kamena gora moja i ograda moja, imena svog radi vodi me i upravljaj mnom. 61: 3-4 Ti si utočište moje, tvrdi zaklon od neprijatelja; da živim u stanu Tvom doveka.*

*71: 3 i 7: Budi mi grad gde bih svagda da živim, uredi spasenje moje; jer si Ti grad moj i krepost moja. Ti si utocište moje jako. Naš Car je nama Sve u svemu. Ulazi u Grad su načinjeni po Njegovoj savršenoj carskoj meri. U Jovanu 10: 9 ON je Ulaz; ko uđe kroz **Njega** spašće se, i ući će i izići će, i pašu će naći. Njegov zid je savšen. U Jezekilju 40: 1 i 48: 35 je prikaz Grada našeg Boga; poslednje reči tog proroštva su: *Ime će gradu od tog dana biti: GOSPOD je tu.**

Mnoge otkrivene pojedinosti potvrđuju potpuno i nepogrešivo staranje našeg Osnivača Grada za stanovnike Njegovog Grada. Proroštvo Zaharije u 2: 1-5 pokreću uzbudljivost. *Podigoh oči svoje i videh, i gle, čovek, i u ruci mu uže meračko. I rekoh: Kuda ideš? A on mi reče: Da izmerim Jerusalim da vidim kolika mu je širina i dužina. I gle, anđeo koji govoraše sa mnom izađe, i drugi anđeo izađe mu na susret. I reče mu: Trči. Govori onom mladiću i reci: Jerusalimljani će se naseliti;*

Naseliće se po selima radi mnoštva ljudi i stoke što će biti u njemu. I ja ću mu, govori Gospod, biti zid ognjen unaokolo i biću za slavu usred njega. Naš Sveti i Blagodatni GOSPOD je naše Sve u svemu! Usred zemaljskog sveta ON je Zid Koji nas odvaja od robova grehu i spaja nas u Duhu Njegove Svetosti, pravednosti i vernosti da nas učini "jedno" kako je naš Nebeski Otac Jedno sa Svojim Jedinorodnim Sinom (Jovan 10: 30).

U Novom Jerusalimu Zid iste blagodati i moći čini Grad savršenim i održava ga u savršenstvu na večnu slavu Bogu i Spasitelju, a na beskrajnu radost i blaženstvo Njegovih obožavatelja.

16-17) Grad na četiri ugla stoji, i dužina je njegova tolika kolika i širina. I izmeri grad trskom na dvanaest hiljada potrkališta: dužina, širina i visina ista je. I razmeri zid njegov na sto i četrdeset i četiri lakta, po meri čovečijoj, koja je anđelova.

Četiri strane Grada su jednake. Naš Gospod govori u *Mateju 28: 18-20: Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji. Idite zato i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetog Duha, učeći ih da sve drže što vam zapovedam;*

I evo ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin. U *Otkrivenju 7: 1-3* Jovan vidi četiri anđela na četiri ugla zemlje, i drže četiri vetra zemaljska, da ne duše vetar na zemlju, ni na more, ni na ikakvo drvo. I vide drugog anđela gde se penje od istoka sunčanog, koji imaše pečat Boga Živoga; i povika glasom velikim na četiri anđela; *Kojima beše dano da kvare zemlju i more, govoreći: Ne kvarite ni zemlje, ni mora, ni drveta, dokle zapečatim sluge Boga našeg na čelima njihovim.* Mrtvo čovečanstvo zlostavljano obešću demona, postaje bojno polje slavni pobjeda pojavom Jagnjeta Božijeg. Bezživotnu divljinu i pustinju On pretvara u dobru zemlju za Seme Života i Istine. Pobjednik, Spasitelj naš, zadržava konačni ishod pobune dokle svi Njegovi iskupljeni ne prime trajni pečat obožavanja celim bićem svojim.

Obilni darovi blagodati našeg Spasitelja ponuđeni su čovečanstvu, a podareni su svima koji imaju uši da čuju i srce da poslušaju (Luka 8: 8 i Dela 5: 29). Usred ovog sveta Grad Božiji je otvoren na očigled čovečanstvu – nasuprot mnogim preprekama koje grešni svet postavlja. U večnosti ostaje istinito svedočanstvo Večnog Jevanđelja Spasenja: Otkup u Jagnjetu ponuđen je svima narodima. Nastavimo molitve i rad da savršena mera

Osnivača bude naše svedočanstvo.

Molimo od Oca dar čistog obožavanja Sina da i mi *dostignemo svi u jedinstvo vere i poznanje Sina Božijeg, u čoveka savršenog, u meru rasta visine Hristove; (Efescima 4: 13)*. Da budemo Njegov Grad na Njegovoj Svetoj Gori Sionu. Nebeski glasnik meri Grad zlatnom merom Hrista, našeg Gospoda. Naš Nebeski Otac gleda nas kroz zaslugu Svog Sina i sve strane našeg bića i života su jednake: On nam otvara srce i um prema veličini Njegovih otkrivenja.

On radi u nama i kroz nas Svojom snagom i mudrošću. On čini da se rasprostiremo i istrajemo koliko je On odredio. Mi rastemo i napredujemo koliko nas je On blagoslovio. Već danas – u toku naše borbe i putovanja mi hvalimo dužinu, širinu, dubinu i visinu ljubavi Hristove koja prevazilazi granice našeg razumevanja (Efescima 3: 16-19). Koliko će više biti umnoženi prinosi naše beskrajne zahvalnosti u sjaju večne slave sa svima svetima cele vasiljene.

O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božijeg! Kako su neispitivi Njegovi sudovi i neistraživi Njegovi putevi! Ko pozna misao Gospodnju? Ko Mu bi savetnik? Ko Mu napred dade šta, da mu se vrati? Od Njega i kroz Njega i u Njemu je sve. Njemu slava vavek. Amin; (Rimljanima 11: 33-36). Mere Grada su 144 lakata. Ovo nisu mere grešnog čoveka; to je mera Zlatne Trske. Grad Nebeske Zajednice zasnovan je za ugodan smeštaj svakog dela Hristovog Tela; za sve iskupljene.

Gospodnji revnitelji su u neprestanim molitvama za Stado. *Ne prestajemo za vas moliti se Bogu i iskati da se ispunite poznanjem volje Njegove u svakoj premudrosti i razumu duhovnom, da živite pristojno Bogu na svako ugađanje i u svakom dobrom delu da budete plodni, i da rastete u poznanju Božijem, jačajući svakom snagom po sili slave Njegove, i u svakom trpljenju i dugom podnošenju s radošću; zahvaljujući Bogu i Ocu, koji nas prizva u deo nasledstva svetih u videlu;*

Koji nas izbavi od vlasti tamne, i premesti nas u carstvo Sina ljubavi svoje, u kome imamo izbavljenje krvlju Njegovom i oproštenje greha; Koji je obličje Boga što se ne vidi, koji je rođen pre svake stvari. Jer kroz Njega bi sazdana sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, bili prestoli ili gospodstva ili poglavarstva, ili vlasti: sve se kroza Nj i za Nj sazda. On je pre

svega, i sve je u Njemu. On je glava telu crkve, koji je početak i prvorođeni iz mrtvih;

Da bude On u svemu prvi; jer bi volja Očeva da u Njemu nastava sva punina; (Kološanima 1: 9-19). U Otkrivenju 14: 1 Jovan vide, i gle, Jagnje stajaše na gori sionskoj, i s Njim sto i četrdeset i četiri hiljade, koji imahu ime Oca Njegovog napisano na čelima svojim. Grad Hristove Zajednice sjedinjava sve iskupljene. Grad je meren merom čovečijom koja je anđelska. U 19: 10 Jovan padnuvši pred nogama anđela pokloni mu se; i anđeo Jovanu reče: Gle, nemoj!

Ja sam sluga kao i ti i braća tvoja koja imaju svedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni; jer je svedočanstvo Isusovo Duh Proroštva. Vojska nebeska i svi iskupljeni su jednake mere u obožavanju Oca i Sina. Veličinu obožavanja određuje Veličanstvo Obožavanog: Divni! Savetnik! Bog silni! Otac večni! Knez mirni! Bez kraja raste vlast i mir na prestolu i u carstvu Njegovom! (Isaija 9: 6). Gospode! Ti si nam utocište od kolenja do kolenja; (Psalam 90: 1).

18-20) Građa zida njegovog beše **jaspis**, i grad zlato čisto, kao čisto staklo. Temelji zidova gradskih behu ukrašeni svakim dragim kamenjem: **prvi** temelj beše **jaspis**, drugi safir, treći halkidon, četvrti smaragd, peti sardoniks, šesti sard, sedmi hrisolit, osmi viril, deveti topaz, deseti hrisopras, jedanaesti jakint, dvanaesti ametist.

Jaspis je u 4: 3 i sad opet u 21: 18. U Izlasku 39: 8-14 prvosveštenik nosi na grudima oplećak sa 12 dragih kamenova, znak zastupanja celog naroda Božijeg: Sardoniks, topaz, smaragd, karbunkul, safir, dijamant, ligur, ahat, ametist, hrisolit, onih i jaspis. U Otkrivenju 4: 3 Koji sedi na prestolu izgleda kao jaspis i sard. U ovoj glavi stih 11: Jerusalim s'neba imaše slavu Božiju kao kamen jaspis svetli. Zid oko Grada je sagrađen na slavu Bogu. Naš Spasitelj nam daje smernice i učenje da se čuvamo od svega grešnog i prevarljivog i to je na slavu Bogu. Na slavu Bogu samo krv Jagnjeta očišća građane Nebeskog Jerusalima.

Jedinstvo građana u Svetom Duhu označeno zidom je na slavu Oca i Sina. Naš Učitelj nas uči Videlo u Mateju 5: 13-14. Vi ste so zemlji... Vi ste videlo svetlu; ne može se **grad** sakriti kad **na gori stoji**. Zidovi sagrađeni ljudskom snagom i mudročću ne bi sjedinjavali narod Svetog Zaveta. Grešnici grade

gradove i brane ih zidovima unaokolo kao Jerihon u Isus S. N. 6: 1 i 20 i sve se srušilo i bilo razoreno na reč Božiju. Iskupljeni narod poštuje uputstva i granice Cara na prestolu koji je u lepoti Svoje Svetosti kao jaspis dragi kamen; taj narod je osiguran u Zajednici Hristovog Duha spojen u pobožnosti.

Unutar zida svete i časne vere praotaca, proroka i apostola, u vernosti Hristu je Zlatni Grad Boga našeg. Zlato tog Grada nije propadljivo zlato (1. Petrova 1: 18). Nebesko zlato je večna ljubav našeg Nebeskog Oca u Njegovom ljubljenom Sinu Koji se predao za otkupljeni narod. Ovo Zlato je čisto: od beskraj večnosti u beskraj večnosti u Ocu je i ostaje savršena ljubav za sve duše koje su u Njegovom Sinu. Ovo Zlato je prozračno: ne skriva u Sebi nikakve nečistote.

To Zlato je 'pretopljeno' u žestokom kušanju na Golgoti i sve što se pokazuje pred svom vojskom nebeskom i svima novo-rođenima - samo je čisto Zlato. Knez ovog sveta nema ništa u Isusu (Jovan 14: 30). Ovo Zlato je najskupocenija riznica našeg Oca: Otkup za Nevestu Njegovog Sina. Po svemu shvaćamo da samo Njegova večna ljubav čini nas stvarnim građanima Njegovog Grada. Zidovi ljudskih građevina bivaju ponešto ukrašeni iznad tla: iznad temelja.

Zid Božijeg Grada sazdan je na najlepšem temelju. Ne prekidajmo svoje molitve za dublje zagledanje u lepotu svetosti našeg Tvorca i Spasitelja, da bi nas On učinio revnosnijim u molenju za Njegovo očišćanje srca, uma, duše i tela dok nas On sprema za Njegov divni Grad. Prvi temelj je jaspis. Lepota Njegove Svetosti je ista u temelju i na vidiku (21: 11, 18-19). Njegova Svetost i pravednost je u prvom temelju. Prava pobožnost u nama, uvek je Njegova i nikad osim, izvan Njega.

Svetost Boga našeg nema mane ni nedostataka; Njegov Grad počiva na Njegovoj večnoj pravednosti. Jaspis je biser Božije Svetosti: prvi je u Nebeskoj Svetinji (Otkrivenje 21: 11, 18-19) i Poslednji u zemaljskoj Svetinji (Izlazak 39: 13): tako zaokuplja sve duše iskupljene Jagnjetom Božijim. Prvi pravo-vernici, Avelj i Enoh, jesu u srcu našeg Velikog Prvosveštenika baš kao i poslednji izbavljeni iz tame i preneti u Videlo; pre nego otpočne završno razaranje (u Otkrivenju poglavlje 8 i 9).

U Mateju 20: 1-16 prvi pozvani rano ujutru u Vinograd i poslednji pozvani u

poslednjem satu, nagrađeni su istom dobrotom Gospodara. Učenici dugogodišnje revnosti i raspeti zločinac zavise od iste milosti istog – Jedinog - Boga. Drugi temelj je **safir**. U Izlasku 24: 9-10 Mojsije i Aron, Nadav i Avijud, i sedamdeset starešina Izrailjevih otidoše gore. I videše Boga Izrailjevog, i pod nogama Njegovim kao delo od kamena **safira** i kao nebo kad je vedro. U 39: 11 safir je peti biser.

U 1: 26 Jezekilj gleda jedan prikaz od Boga: *...ozgo na onom nebu što im beše nad glavama, beše kao presto, po viđenju kao kamen **safir**, i na prestolu beše po obličju kao čovek.* U 10: 1 *...na nebu koje beše nad glavama heruvima pokaza se nad njima kao kamen **safir** na očii kao presto.* Safir označava Božije Veličanstvo obožavano po celoj vasioni. Još deset dragih kamenja su u temelju: halkidon, smaragd, sardoniks, sard, hrisolit, viril, topaz, hrisopras, jakint i ametist.

Te bisere nisam našao u drugim delovima Pisma. Uviđam teškoće prevodilaca...; ipak imam poverenja u dobrotu i moć Gospodnju u čuvanju i zaštiti Njegove Reči. U *Kološanima 2: 6-12* vidimo: ***Tako kao što primiste Hrista Isusa, Gospoda, onako živite u Njemu, ukorenjeni i nazidani u Njemu i utvrđeni verom kao što naučiste, izobilujući u njoj zahvalnošću. Braćo! Čuvajte se da vas ko ne zarobi filozofijom i praznom prevarom, po kazivanju čovecijem, po nauci sveta,***

*(Koja nije) po Hristu. Jer u Njemu živi svaka punina Božanstva telesno. I da budete ispunjeni u Njemu koji je glava svakom poglavarstvu i vlasti; u kome i obrezani biste obrezanjem nerukotvorenim, odbacivši telo greha mesnih obrezanjem Hristovim; **zakopavši se s Njim krštenjem, u kome s Njim i ustaste verom sile Boga koji Ga vaskrsnu iz mrtvih.** Uredbe dane Mojsiju predskazuju sadržinu i značaj Hrista Isusa, našeg Gospoda i Njegove službe u telu i, večno.*

Gospodnje delovanje na zemlji otkriva i potvrđuje Njegovu stvarnost u našem življenju u telu. U starim uredbama i u predskazanjima nisam zapazio svaku pojedinost novog života u Jevanđelju; neki delovi su bili primenljivi na život Izrailja u ograničenom vremenu i sredini i nisu primenljivi na naše mesto i vreme. Jasno je da naš Spasitelj lično sadrži u Sebi, svojoj pojavi, Nauci, smrti, vaskrsenju, vaznesenju i izlivu sile Svetog Duha više nego najproduhovljeniji čovek shvaća.

Posle proučavanja svake knjige Svetog Pisma imao sam snažan i jasan osećaj da sam tek dotakao površinu (za mene) neispitivih dubina Božije premudrosti; i to samo tih delova koje nam Gospod otkriva. Svesrdno podstičem korisnike ovog programa da istrajno i uz molitve Bogu traže da ih Duh Gospodnji vodi. Jovan je sigurno primio veća i jasnija otkrivenja Božije obilne blagodati i neispitive premudrosti, Njegovog Veličanstva i lepote nego što mi možemo razumeti (10: 4).

Toliko izobilje Božije tek je naznačeno u otkrivenjima i već prevazilazi granice naše mogućnosti shvatanja. Slavan je Bog! Njemu pripada moć, vlast i obožavanje zanavek. Njemu dugujemo našu dušu, telo, um i srce. On nas je stvorio i iskupio. ON je naša sreća i blaženstvo. ON je dostojan cele večnosti obožavanja svih iskupljenih i svog mnoštva vojske nebeske.

21-23) Dvanaest vrata (*su*) dvanaest zrna bisera: Svaka vrata behu od jednog zrna bisera: i ulice gradske behu zlato čisto, kao staklo presvetlo. I crkve ne videh u njemu: jer je njemu crkva Gospod Bog Svedržitelj, i Jagnje. I grad ne potrebuje ni sunce ni mesec da svetle u njemu; jer ga slava Božija prosvetli, i žižak je njegov Jagnje.

Zaključno otkrivenje Jezekilju proroku u 48: 30-35 prikazuje dvanaest vrata Jerusalima. Otkrivenje prorocima u Hristu se ispunjava svima u ovoj glavi.

Svaki ulaz u Grad je jedan veliki dragi kamen: neizmerna večna vrednost svima koji uđu u Grad verom i vernošću Sinu Božijem; to je savršeno ispunjenje Očinske blagodati u Hristu svoj deci Njegovoj. U *Mateju 7: 13-14* naš Gospod govori o dva ulaza. *Uđite na uska vrata; jer su široka vrata i širok put što vode u propast, i mnogo ih ima koji njim idu. Kao što su uska vrata i tesan put što vode u život, i malo ih je koji ga nalaze.* U Jovanu 10: 7 On kaže nama: ja sam vrata k'ovcama.

U Svom jedinstvenom ličnom Imenu i delovanju naš Spasitelj i Gospod je Jedan Jedini Ulaz u spasenje i život večni. U dvanaest ulaza On otkriva Svoju dovoljnost za spasenje svima iskupljenima svih vremena, krajeva i naroda. Siromašni ili imućni, obrazovani i neupućeni, silni i potlačeni, ko god dođe našem Spasitelju, vrata su otvorena stvarnim pokajnicima. Ulice Grada su čisto zlato providno kao staklo. Nema unakrsnih ulica; ovde je savršen sklad i jedinstvo Duha našeg Cara.

U Gradu se ne vidi hram: naš Svemoćni Gospod Bog i Jagnje Hram je Grada

Božijeg: ceo Grad je Svetinja Gospodnja. U *Izlasku 40: 33-34 Mojsije podiže trem oko šatora i oltara, i metnu zaves na vrata tremu. Tako svrši posao taj. Tada oblak pokri šator od sastanka, i napuni se šator slave Gospodnje. 1. Korinćanima 3: 16, Vi ste crkva Božija, i Duh Božji živi u vama; a u 6: 19 Znete da su tela vaša crkva Svetog Duha koji živi u vama, kog imate od Boga, i niste svoji.*

Ovde, Gospod Bog Svemoćni i Jagnje Hram je Njegovog Grada, a Grad je Nevesta – iskupljeni novorođeni narod Božiji (1. Korinćanima 15: 57). Ovde su oni svi u savršenom jedinstvu sa Nebeskim Ženikom. U krasnom svetu koji je naš Tvorac stvorio u Stvaranju, sjaj sunca je bio blagoslov radu čoveka i mesečina je bila blagoslov njihovog mirnog odmora noću. U slavnom Gradu Nebeskom naše Sunce Pravde nikad ne zalazi; večno blista slava Oca u ljubavi Sina prema iskupljenima.

Slavopoji oduševljenog slavlja u *4: 11 i 5: 9 i 12: Dostojan si, Gospode, da primiš slavu, čast i silu; jer si Ti sazdao sve, i po volji Tvojoi jeste i stvoreno je. Dostojan si da uzmeš knjigu, i da otvoriš pečate njene; jer si se zaklao, i iskupio si nas Bogu krvlju svojom od svakog kolena i jezika i naroda i plemena. Dostojno je Jagnje zaklano da primi silu, bogatstvo, jačinu, premudrost, čast, slavu i blagoslov. Onome što sedi na prestolu, i Jagnjetu blagoslov, čast, slava i država vavek veka.*

Naš Svemoćni Bog beskrajno nagrađuje pobedu Svog Jagnjeta u Njegovim iskupljenim sunaslednicima.

24-27) Narodi koji su spaseni hodiće u videlu njegovom, i carevi zemaljski doneće slavu i čast svoju u njega. Vrata njegova neće se zatvarati danju, jer onde noći neće biti. I doneće slavu i čast neznabožaca u njega. I neće u njega ući ništa pogano, i što čini mrzost i laž, nego samo koji su napisani u životnoj knjizi Jagnjeta.

Isaija 19: 22-25 je čudno i tajanstveno proroštvo. Gospod će udariti Misir; udarivši isceliće, jer će se obratiti Gospodu, umoliće Mu se, i isceliće ih.

U to će vreme biti put iz Misira u Asirsku, i Asirac će ici u Misir i Misirac u Asirsku, i služiće Gospodu Misirci s'Asircima. U to će vreme Izrailj biti treći s'Misircima i Asircima, i biće blagoslov posred zemlje. Jer će ih blagosloviti Gospod nad vojskama govoreći: Da je blagosloven moj narod misirski i asirski, delo ruku mojih, i nasledstvo moje, Izrailj. Naš Gospod Isus govori u

Mateju 28: 19 Idite i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetog Duha;

Ušite ih da sve drže što sam vam zapovedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. U Otkrivenju 7: 9 je narod mnogi, kog ne može niko izbrojati, od svakog jezika i kolena i naroda i plemena, stajaše pred prestolom i pred Jagnjetom, obučen u haljine bele, i palme u rukama njihovim. Ovde je dovoljno mesto za sve iskupljene, a praznog mesta nema. Naš Bog govori u Isaiji 55: 11-13: Reč moja kad izađe iz mojih usta: neće se vratiti k meni prazna, nego učiniće šta mi je drago;

I srećno će svršiti na šta je pošaljem. Jer ćete s'veseljem izaći, i u miru ćete biti vođeni; gore i bregovi pevaće pred vama od radosti, i sva će drveta poljska pljeskati rukama. Mesto trnja niknuće jela, mesto koprive niknuće mirta; i to će biti Gospodu u slavu, za večan znak, koji neće nestati. Slava spašenih je njihov Spasitelj! U mnogim delovima Pisma i ovde u Otkrivenju slava našeg Spasitelja pokazuje se na razne načine:

Svedočanstva prošlih vremena, predskazanja budućnosti, otvaranje našeg razumevanja za otkrivenja celog Svetog Pisma. Zadivljujuća je Reč Božija: Poruka našeg Stvoritelja i Spasitelja. U Novom Jerusalimu svi iskupljeni nastavaju u savršenom videlu, svetlu, Jagnjeta. Dok smo ovde, u telu, imamo objavljenu Istinu: Jevanđelje Spasenja u Hristu Isusu, Sinu Višnjega. Svi učenici življenjem u Njegovom Videlu napreduju na stazi večnog Života; to je naše pouzdano svedočanstvo i sigurnost pripadnosti Njegovoj Porodici, Njegovoj Nevesti; to je dokaz da smo udovi Njegovog Tela, Istinske, žive Crkve Hristove.

Naš put je blagosloven; naša večnost – u slavi. Ko su zemaljski carevi koji donose svoju slavu i čast u Grad Nebeski? U starijim knjigama Pisma nalazimo nekoliko careva sa svedočanstvom slave Božije u njihovom ličnom življenju i u njihovoj carskoj vladavini. Mislim da je većina careva, koji donose slavu u Novi Grad, zapisana u *Otkrivenju 5: 6-14; naročito 9 i 10: Pevahu pesmu novu govoreći: Dostojan si da uzmeš knjigu, i da otvoriš pečate njene; jer si se zaklao;*

I iskupio si nas Bogu krvlju svojom od svakog kolena i jezika i naroda i plemena, i ucinio si nas Bogu našem careve i sveštenike, i carovacemo na zemlji. Od Avelja i Enoha do Stefana i Jovana – svi su carevi u Hristovoj slavi

u svom srcu i življenju; Gospodnje slavno svedočanstvo Istine. Vrata Grada ne zatvaraju se po danu: je noći tamo nema. Od našeg pada pa sve dok naš Iskupitelj ne proglasi kraj pobune, svaka vrata su otvorena u Njemu jer ON je rekao: *Ja sam vrata ovčama.*

Ja sam vrata; ko uđe kroza me spašće se, i ući će i izići će, i pašu će naći (Jovan 10: 7-9). Budimo istrajni u molitvama Gospodu da živimo i svedočimo Jevanđelje; da najavljujemo sudni dan. Vrata su još otvorena ozbiljnim molbama vere: *Ko je žedan neka dođe, i ko hoće neka uzme vodu života za badava (22: 17). Ko vrši volju Božju, onaj je brat moj i sestra moja i mati moja. Ko hoće za mnom da ide neka se odrekne sebe i uzme krst svoj, i za mnom ide.*

Ko hoće dušu svoju da sačuva, izgubiće je; a ko izgubi dušu svoju mene radi i jevanđelja onaj će je sačuvati. (Marko 3: 35 i 8: 34-35). Poziv "Ko hoće" završava se na zemlji. "Spašeni blagodaću" ostaje u slavi sa našim Blagoslovenim Gospodom u večnosti. **Dvanaest otvorenih vrata** Večnog Grada beskrajnog obožavanja u radosti svedoče da samo uporni grešnici ostaju napolju jer odbacuju blagodat našeg Oca u Hristu ponuđenu svima.

Otvorena vrata svedoče da su svi blaženi iskupljeni žitelji Grada unutra, ne primorani, nego zato što ne bi zamenuili taj stan ni za šta na svetu. Carevi zemaljski doneće slavu i čast svoju u Grad. Slava spašenih naroda u svim naraštajima je naš Car nad carevima i Gospod nad gospodarima: u odanosti Njemu spremljeni smo da živimo i umremo u telu jer On je naše blaženstvo. Naš stari brat Petar radovao se Gospodnjem otkrivenju u *Delima 10: 34-35:*

Zaista vidim da Bog ne gleda ko je ko; u svakom narodu onaj koji se boji Njega i tvori pravdu, mio je Njemu. U Rimljanima 10: 11-13 Koji Ga god veruje neće se postideti. Nema razlike među Jevrejinom i Grkom: jer je On Bog svih, i bogat za sve koji Ga prizivaju. Jer koji god prizove ime Gospodnje spašće se. Slava Bogu našem! Neće ući u Grad ništa pogano, i što čini mrzost i laž, nego samo koji su napisani u životnoj knjizi Jagnjeta. Stih 27 je osiguranje vernima i opomena nespremima.

Koji deo je naš? Možemo li biti sigurni da smo na pravoj strani? Da li smo prevareni svojim samopouzdanjem kao mnogi u Mateju 7: 21-27? Pogled vere ka Tvorcu i Spasitelju, Jedinom vrednom Otkupu, pogled raumevanja i poslušnosti Jevanđelja omogućava nam pravi i siguran odgovor. Ovo je

značajno pitanje: Da li sam spreman da se suočim sa svojim Stvoriteljom, ili ću doživeti zastrašujuće iznenađenje? Kad je sve nečisto napolju, gde sam ja? Celo Pismo daje odgovor.

Celo moje putovanje u telu je kao provera: otkriva mi kako stojim ili padam pred Bogom. Pismo pruža ispravnu i tačnu ocenu svake probe. *Jezekilj 33: 13-16* ukazuje mi moje stanje i položaj pred Bogom: da li je ON moj Sudija ili Spasitelj. *Kad kažem pravedniku da će doista živeti, a on se pouzda u pravdu svoju pa učini nepravdu, od sve pravde njegove ništa se neće spomenuti, nego će poginuti s nepravde svoje koju učini.*

A kad kažem bezbožniku: Doista ćeš poginuti, a on se obrati od greha svog i stane činiti sud i pravdu, i vrati bezbožnik zalog, i vrati šta je oteo, i stane hoditi po uredbama životnim ne čineći bezakonja, doista će biti živ, neće umreti. Od svih greha što je zgrešio ništa mu se neće spomenuti; činio je sud i pravdu, doista će živ biti. Verodostojno pouzdanje u spasonosnu blagodat koja nas održava u Hristu nerazdvojno je od svesrdnog nastojanja da budem veran u službi Bogu.

Uzdanje u moju ličnu pravednost i zasluge samo je zamka Neprijatelja. Poverenje u Božiju milost i blagodat bez moje borbe za vernost Bogu je vrlo slično neznaboštvu. U *Luci 18: 9-14* nekima koji mišljahu za sebe da su pravednici i druge uništavahu naš Učitelj i Gospod kaza priču ovu: *Dva čoveka uđoše u crkvu da se mole Bogu, jedan farisej i drugi carinik. Farisej stade i moljaše se u sebi ovako:*

Bože! Hvalim te što ja nisam kao ostali ljudi: hajduci, nepravednici, preljubočinci ili kao ovaj carinik. Postim dvaput u nedelji; dajem desetak od svega što imam. A carinik izdaleka stajaše, i ne htede ni očiju podignuti na nebo, nego bijaše prsi svoje govoreći: Bože! Milostiv budi meni grešnome. Kažem vam da ovaj otide opravdan kući svojoj, a ne onaj. Jer svaki koji se sam podiže poniziće se; a koji se sam ponižuje podignuće se. Među obožavateljima oko Božijeg prestola niko ne uznosi sebe: svi proslavljaju Jedinog Vrednog. U 1. Jovanovoj 1: 5-10 obećanje koje čusmo od Njega;

(Hrista,) javljamo vama, da je Bog videlo, i tame u Njemu nema nikakve. Ako kažemo da imamo zajednicu s Njim a u tami hodimo, lažemo i ne tvorimo istine. Ako li u videlu hodimo, kao što je On sam u videlu, imamo zajednicu jedan s' drugim, i krv Isusa Hrista, Sina Njegovog, očiscava nas od

svakog greha. Ako kažemo da greha nemamo, sebe varamo, i istine nema u nama. Ako priznajemo grehe svoje, veran je i pravedan da nam oprosti grehe naše, i očisti nas od sve nepravde.

*Ako kažemo da ne sagrešismo, gradimo Ga lažom, i reč Njegova nije u nama. U 3: 2 Sad smo deca Božija, i još se ne pokaza šta ćemo biti; nego znamo da kad se pokaže, bićemo kao i On, jer ćemo Ga videti kao što jeste. Novi Jerusalim je Grad svih koji su zapisani u Jagnjetovoj knjizi Života. Verovanjem i razumevanjem ovih činjenica mi se spajamo sa blagoslovenim obožavateljima oko Njegovog prestola u Otkrivenju 4: 11: Dostojan si **TI**, Gospode, da primiš slavu i cast!*

***TI** si saznao sve, i po volji **Tvojoj** jeste i stvoreno je. U 5: 9-12 Oni pevahu pesmu novu govoreći: Dostojan si da uzmeš knjigu, i da otvoriš pečate njene; jer si se zaklao, i iskupio si nas Bogu krvlju svojom od svakog kolena i jezika i naroda i plemena, i učinio si nas Bogu našem careve i sveštenike, i carovaćemo na zemlji. I videh, i čuh glas anđela mnogih oko prestola i životinja i starešina, i beše broj njihov hiljada hiljada. Govoreći glasom velikim: Dostojan si, Jagnje zaklano,*

Da primiš silu, bogatstvo, premudrost, jačinu, čast, slavu i blagoslov. Jagnje zaklano od stvaranja sveta, ostaje zanavek naše Sve u svemu, savršeno zadovoljstvo, radost i slava našeg Tvorca i Oca Nebeskog. S' njima i mi slažemo se svi: Amin!